

Marian Kwapiński

Mirocin Dolny, pow. Nowa Sól. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 6, 72-73

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

się między sobą elementami konstrukcji. Kurhany nr 15, 24 i 36 posiadały w spągu nasypu krąg kamienny zbudowany z dużych głazów narzutowych, ułożonych poprzecznie w stosunku do przebiegu kręgu, oraz z mniejszych kamieni, zalegających w układzie koncentrycznym. Pozostałe kurhany, nr 28 i 43 nie posiadały kręgów, lecz w centrum nasypu wystąpiły układy kamieni stanowiące jądro kurhanu, szczególnie czytelne w dolnych partiach, wglębionych w grunt. Wszystkie kurhany posiadały pochówki ciałopalne. W obiektach nr 15, 28, 36, 43, spalone kości zalegały na grupach płaskich kamieni i wyposażone były w naczynia przystawne, odwrócone na ogół dnem do góry. W kurhanie nr 36 kości zalegały wokół naczynia nakrytego misą, mogącego spełniać funkcję popielnicy. Pochówek w kurhanie nr 24 złożony w owalnej jamie, w przekroju kształtu nieckowatego, o szarobrunatnym wypełnisku, zawierającej oprócz resztek stosu także drobne ułamki ceramiki.

Zarówno pod względem form ceramicznych, jak i elementów obrządku pogrzebowego, cmentarzysko to silnie nawiązuje do starszych kultur z terenu Śląska i z tego względu należy je datować na wczesną fazę kultury łużyckiej.

MASZKOWICE, pow. Nowy Sącz

patrz okres lateński

MIROCIN DOLNY, pow. Nowa Sól
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Marian Kwapiński.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe z IV okresu epoki brązu.

Cmentarzysko zostało objęte badaniami w ramach akcji weryfikacji zespołu cmentarzyk kurhanowych kultury łużyckiej na Dolnym Śląsku.

Stanowisko położone jest około 1000 m na zachód od wsi, przy drodze Mirocin Średni-Broniszów, na rozległym, łagodnym zalesionym zboczu. Kurhany są tutaj nieregularnie rozrzucone na znacznej przestrzeni.

Zbadano kurhan nr 1 niszczoney oraniem pasów przeciwpożarowych. Posiadał on nasyp ziemny o wymiarach 13 x 8m/ wynik rozwiązania orką/ i wysokości 45 cm. W centrum kurhanu, w spągu nasypu wystąpił stosunkowo dobrze zachowany grób popielnicowy, na który złożyła się popielnica nakryta misą. Od strony północnej grób zabezpieczony był czterema dużymi kamieniami narzutowymi.

Powyżej, około 1,50 m na południe od grobu centralnego, odkryto całkowicie zniszczony grób ciałopalny, wyposażony w liczne naczynia przystawne.

Odkryta w kurhanie ceramika z obu grobów reprezentuje w zakresie form i zdobnictwa, typowy inwentarz kultury łużyckiej z IV okresu epoki brązu, z terenu Saksonii i Dolnych Łużyc.

Badania nie będą kontynuowane

MIROCIN ŚREDNI, pow. Nowa Sól
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicz-
nych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Marian Kwapiński,
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy
sezon badań, Cmentarzysko kurhanowe z IV
okresu epoki brązu.

Cmentarzysko zostało objęte badaniami w ramach akcji weryfikacji zespołu cmentarzysk kurhanowych kultury łużyckiej na Dolnym Śląsku.

Stanowisko położone jest na zalesionej płaszczynie u zbiegu drogi Mirocin Średni-Broniszów i drogi polnej z Broniszowa, 500 m na zachód od wsi. Na cmentarzysko składa się osiem niskich kurhanów o średnicy 16-25 m. Są one usytuowane na osi wschód-zachód. Przy zachodnim krańcu cztery z nich zgrupowane są w dwa rzędy. W tej części cmentarzyska znajduje się dziewiąty kurhan wyróżniający się znaczną wysokością i rozmiarami. Wszystkie kurhany naruszone są przez głęboką orkę leśną, a obiekty nr 4 i 9 posiadają głębokie wkopy uszkadzające ich konstrukcje kamienne.

Do badań wytypowano kurhan nr 5, owalny o wymiarach 16 x 18 m i wysokości 90 cm. Posiadał on nasyp ziemny zawierający konstrukcje kamienne. Wskutek zupełnego zniszczenia orką leśną, ich pierwotne układy nie zachowały się. W kurhanie wyróżniono trzy skupiska ceramiki zawierające nieliczne ułamki naczyń z IV okresu epoki brązu, oraz ułamek malowanej miseczki z okresu halsztackiego. Około 150 cm na północ od centrum kurhanu odkryto szczątki grobu ciepłopalnego z IV okresu epoki brązu. W centrum, w spągu nasypu wystąpiła owalna, nieckowata jama zawierająca spaleniznę, oraz fragment uchatej misy.

Badania nie będą kontynuowane.

NIEBOROWA, pow. Chełm

patrz paleolit i mezolit